

Svar på anmärkningarne wid samtalet emellan en resande och en Stockholms bo...

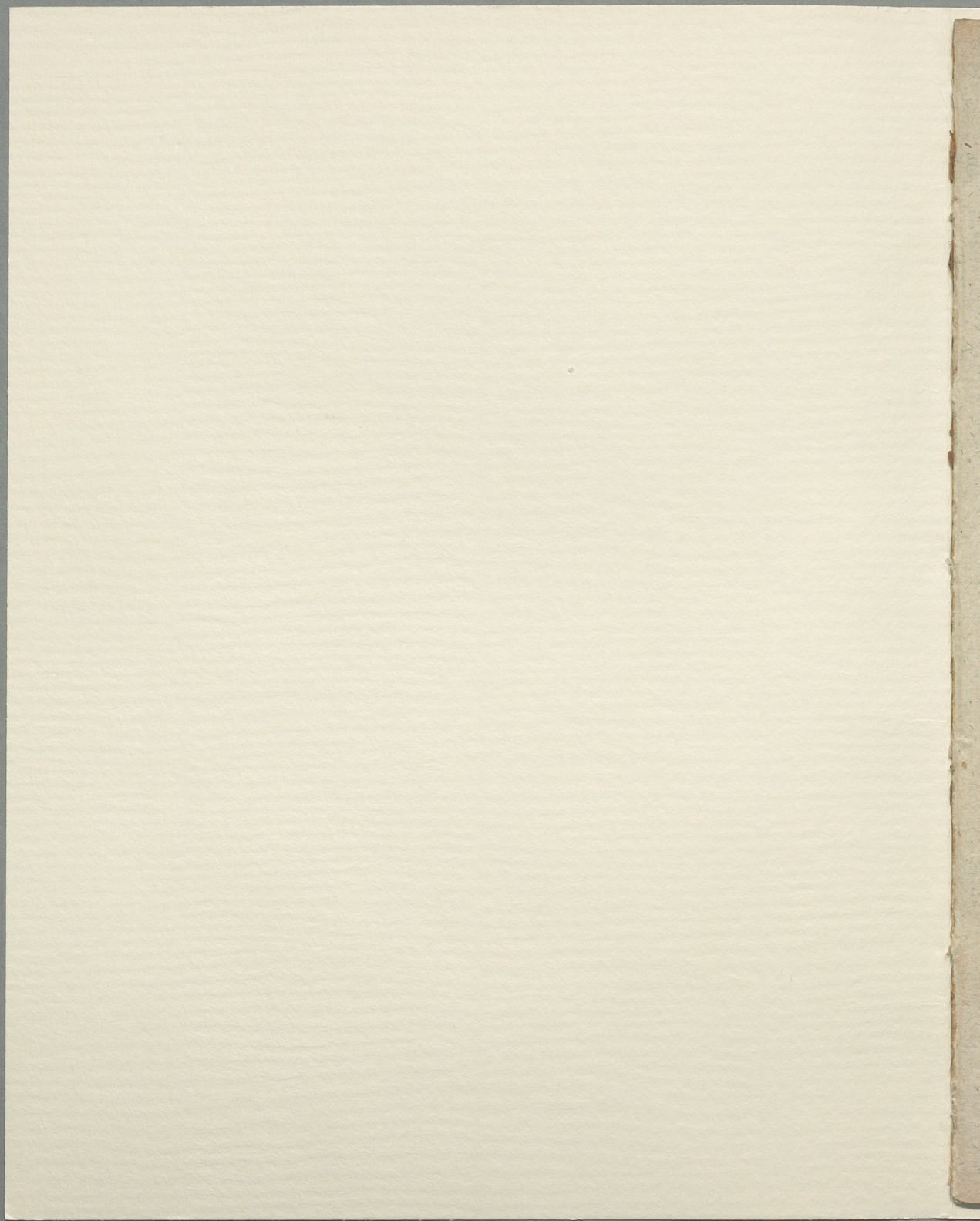
Rothman, Jacob Gabriel,

National Library
of Sweden

ROTHMAN, J. G.

Lu Paul
Polit char
Baubuis
(Ba)
1700-1829
1769

Swär på Anmärkningarne wid Samtalet emellan en Resande och en Stockholms bo, angående Wärel-bristen.

Det är mig, såsom Auctor til Samtalet, ehuru okänd, ganska kärt, at genom en äfwen okänd Auctor få Critique uti et ämne, som fast det råckt nog länge at skrifwa om, ännu beklageligen fordrar uplysning. Och ehuru jag nog finner, at Anmärkningens Författare haft många gisningar om Auctorens Person, så kan jag sluta både af målningarne och conclusionerne, at han icke påhittat den rätta. Det bör icke heller stort oroa oss någondera, om wi icke känna hwarannan, ty lika så angelägen man trycks wara, at få weta Auctor til Samtalet, lika så gerna skal jag önska, at aldrig få kundskap om hwilken är Auctor til Anmärkningarne, emedan de icke innehålla, efter min öfwertygelse, mer sanning, än det at Samtalet är skrifwit för den enfaldige, och deruti har Criticus rätt. Jag har uttrat mine tankar öfwer Wärel-Cours och Wärel-brist; dertil äger jag, som fri Swensk Man, rättighet. Et tryckt papper har gifwit mig anledning; derföre har jag ock genom trycket, såsom äfwen kännare af saken, sagt min mening. Jag hoppas man rätt så wäl kan få lof, at tala och skrifwa om Köpmåns göromål, utan at derföre blifwa beskuld för afund mot hela Ståndet, som Köpman sjelfwe, ända til deras obeleswade och olårde Betjente, uttra sig med största frihet och ofta på groft sätt, om alle Stånd i gemen och Personer i synnerhet, ifrån den högsta til den lägsta.

A

Nu

1769

af J. G. Rothman

nr 1768

Nu til specialireten af Anmærkningarne.

Den första Anmärkningen angår något i Svaret på 2:dra Frågan och göres deröfver, at Samtalet skal anse en 9 dal. Banco-Sedel och Riksd. såsom *synonima*. Detta bestrides i högsta måtton; och at Representativer kunna wara det samma, som en förordnad *valeur intrinsèque*, påstås såsom orimeligt, med mera.

Denna sak är, för eftertänksamma Landsmän, så mycket mer nödig at öfverwäga och se sig före uti, som jag ännu aldrig förmärkt at någon Auctor i tryckt sjungit så rent ut, i depense af Riksfens Ständers Banqve och hwar Swänst's mans rätt och säkerhet, som denne. At 3 dal. Silfvermit eller 9 dal. Kopparnit, som kommer på et ut, är et representativt Räknewärde af en Riksdal. specie i Sverige, hwar est Bol och Räkning hålles i Daler-tal, kan ingen med skäl neka. At altså 9 dal. Kopparnit i fölle här af, representerar en Riksdal. på lika grund tillbaka, lårer äfwen af hwar man medgifwas. Jag påstår wäl icke, at materien uti en wärfelig Riksd. och et quart-blad papper är lika (onödiga tråtor, som tilhöra Grillen-fångare) Men jag påstår at 9 daler Kopparnit uti en Swenskt Banco-Sedel, som är garanterad af Riksfens Ständer och har uti sig i anseende til Hypotheqver den fullkomligaste säkerhet, som något representativt Mynt i hela werlden äger, hade bordt wara och bör ännu blifwa lika med en Riksdal. specie Swenskt Mynt.

At winglare och undergräfware af Rikfets Credit försämrat wärdet på Banco-Sedelen genom en så kallad Wäxel-Cours, får intet ligga helfwa sammnigen

gen af hufvudgrunderne i wägen och fast millioner menniskor warit enfaldige nog at följa med strömen, så böra derföre icke alla fara samma wäg. Jag kan icke begripa, hwarföre icke representanter i Sverige, skola rätt så wäl, som representanter i andra Länder i hela werlden, kunna hafwa något wist wärde med sig.

Mina Wårde Landsmän, låtom oss betrakta saken noga. Hwad är Pund Sterling i England? Hwad är en Livre i Frankrike? Hwad är en Riksd. Hamburger Banco &c.? Kan det wara någon bland oss så okunnog, som icke wet at alt detta icke är mynt, utan allenast råknewärde, men representerar ändå alltid et wist fixerat wärde i Silfwer eller mynt. Lika så är det med Daler Kopparmynt i Sverige, när Lag och redlighet får styrra wärket. Hwad skulle det wäl blifwa för följder af en sådan förwirrad tanka, i anseende til all Handel och rörelse, om en representant, icke hade något wärkeligt wärde i utöfningen, som Auctor til Anmärkningarne likwäl wil tabilla oss. Jag begäwer icke bli Domare i denna sak, utan här om må wårt hela Allmänna dömma. Hwad är en Köpmans Wårel, annat än en representant; för hwilken pappers lapp hälften, mindre än en Banco-Sedel, man ofta gifwer stinhårda Riksdalr och får Assignation på andra representanter, som sedan disconteras mot andra Sedlar immerfort kring hela Europa, til des man får sina contanter igen, eller waror til full valuta, som är et och det samma. En Wårel kan komma tillbaka med protest och ofta stor förlust, men det händer icke med Banco-Sedelen. Hwad skulle en Swensk Köpman wäl tänka, om någon, til exempel i England som altid haft Credit för

honom, wid en des Wärels presenterande på 100:de pund, swarade: Denne representant betalar jag allenast med 50 pund, det är i dag Coursen uti mitt Contoir på slika representanter, efter Utgifwarens Bokhållare, kan hända, expedierat flera Wärlar til Patronens underskrift än des styrka i min inbillning tål? Swad är en Köpmans Revers, hwarföre en Fabriqueur får låna penningar i Disconten, annat, än en representant. En Daler Kopparmynt är fyra Mark i räknewärde. Reversen är stor til exempel 1000 Dal., gör 4000 Mark. Tänk om Pantens Innehafware wid insösen sade: efter din Revers, min wän, är en representant och jag med till slutna ögon icke kan förfasta försigtighets lagen, så skal du nu betala honom med 8000 Mark. Härlig Finance-lära. För den enfaldiga torde i detta ämne flere exempel icke behöfwas. Jag låter för resten hwar och en tänka, som honom behagar, om denna sak, hwilken jag föreskäller mig öpnat ögonen på dem, som förut dragits med starren. Jag wäntar af mogna och tänkande Män, få se något i detta ämne utförligare afhandlat.

5:te Frågan och Swaret har endast fått namn af en nåswis Discipel och kitslig Préceptor. Mager wederläggning. Man hänwisar Läsaren til de tryckte Handlingarne, som skola wisa, at de Deputerades Swar skal wara förwändt uprepat. Jag wisar ock Läsaren til Handlingarne. De böra läsas helt igenom, så får man se om Auctoren til Samtalet något förwändt. Samtalet grundar sig både på Deputerades och Herr Commissariens Ahkrömers skäl, item på flere utblåsningar, som jag med egna öron hört, at Pacter med Sedlar ligga fulla på

på Köpmans Contoiren från Utlänningen som väntar på Remisser i Riksdal. Eljest skal jag och hafwa den äran, at tjena Herr Auctor med et Document, som jag funnit bland mina samlingar i Utskrift; och kan bifogas såsom et Reflexions-ämne til 5:te Frågan. Jag skal härutinnan aldeles suspendera mitt eget omdöme och endast lämna det til andras. Saken angick undsättning til Kronan med Wärlar bägge gångerna. Huru den beswarades med nekande 1768 då Frågan angick 15,554 Riksdal. ses af de tryckte Handlingarne, samt huru den beswarades med bifall 1762 då Fråga war om 575,000 Riksdal., kan läsas af följande, som lyder så här:

Utdrag af *Protocollet* hållit i Råd-Kammaren
den 19 Julii 1762.

S. D. Som uppå Kongl. Maj:ts Nådiga Föreställning, åtskillige denne Stadsens Handlande, til förekommande af Wärel-Coursens ytterligare stegring, åtagit sig, at emot nu warande Cours à 92 Mark pr. Riksdal. Hamb. Banco och 91 på Amsterdam efter hand förse Kongl. Maj:t och Kronan, uppå Desz och Riksfens Stats-Contoirs Requisition, med Wärlar, til en Summa af Fenhundrade Sjutt'ofemtusende Riksd., och det til quantum för hwardera af dem, som deras til den ändan i underdantighet utgifne, samt härhos i Utskrift bifogade Reparitions och Subscriptions Lista utwisar: Alltså befalltes det sådant Kongl. Maj:ts och Riksfens Stats-Contoir til behörig esterrättelse genom Utdrag ur *Protocollet* tillkänna gifwas skulle.

På Nådig Befallning
J. v. HELAND.

Jennings & Finlay	- - -	Riksdal.	150,000
Grill	- - -	- - -	50,000
Koschel & Conradi	- - -	- - -	50,000
Wittfoth & König	- - -	- - -	40,000
Warner Groen	- - -	- - -	10,000
Tottie	- - -	- - -	40,000
Kantzou	- - -	- - -	20,000
Hasselgren	- - -	- - -	20,000
Kniper	- - -	- - -	10,000
Kyfel & Währendorf	- - -	- - -	20,000
Hebbe	- - -	- - -	20,000
Lefebure	- - -	- - -	40,000
Pettersson	- - -	- - -	30,000
Kierman	- - -	- - -	30,000
Nettelblad	- - -	- - -	10,000
Bohman & Hassel	- - -	- - -	20,000
Grabien	- - -	- - -	5000
Schriekel	- - -	- - -	5000
Dassau	- - -	- - -	5000

Riksdal. 575,000

Härupå efter något ordande om en årlig
 Man, som Skjördar lagrar af Medborgares för-
 troende, jemte något annat yttrande, mer om
 det *private*, än allmänna *interesset*, hwilket se-
 nare egentligen är Huswud-ämnet i Samtalet,
 men icke det förra, säger Anmärkningens För-
 fattare, at för *Auctor* til Samtalet varit obe-
 gripe-

gripeligit, at Utlånningen *trasserar* i Dal. Kopp:parmynt. Criticus har aldeles orätt, han måste låja om på nytt pag. II. i Samtalet, så warder han finnandes at Samtalet tvärt om innehåller, at *trassera* i dal. Kopp:mt är ingen nyhet, ty det har skedd förr, men der påstås tillika, at den som öpnat Räkning för Utlånningen i dal. Kopp:mt, må bli en skamfläckt NB i hwad affeende? Jo om det skadar Riket. Si således kan man draga en mening wid håret, när man icke wil fram med saken. Läsaren hänwises til Handlingarne, der skal han straxt få gatan uplöst. Pag. 16 frågas af Kongl. Commerce Collegio hwad Deputerade höllo före wara orsak til Wärel-brist? Derpå swarar Herr Dassau pag: 17. at Utlånningen *trasserar* på Kopp:mt. Hwilken *trasserar* Utlånningen på? Swänska Köpmannen. Är det Riket skadeligit, hwarföre accepterar han? Men, mina wärda Landsmän, låtom oss betrakta saken i botten efter Criticus wil så hafwa det. Utlånningen *trasserar* dal. Kopp:mt, för den orsak, at han hos Swänska Köpmänner har at fordra Utlånskt mynt, som reduceras til dal. R:mt och betalas i Banco-Sedlar. Det följer just icke deraf, at Rikets effecter köpas dertföre. Man kan employera Banco-Sedlar til mycket annat, än sådant som influerar på Wärlar. Man kan låna ut sitta Banco-Sedlar, man kan köpa Actier, Fastigheter, betala skuld i Banquen med dem, och så widare. Om nu icke Utlånningen *trasserar* i Kopp:mt, så skulle ju Swänska Köpmannen betala sin skuld i Riksdal. med Wärel. Döme nu hwar tänkande menniska, om detta swar är riktigt och om sådant kan bewisa orsak til Wärelbrist. Efter allmän sluttkonst tycker jag at *trassering* i R:mt, hwilket är det samma som at i stället för Wärel, betala

3) * (5

tala med Banco-Sedlar, ökar Wärel-tillgången, för de efterfrågande, men aldrig minskar. Således tror jag Anmärkningens Författare icke heller gjort wederbörande tjenst med, at denna omständighet kommit till den enfaldigas närmare uplysning. Mig synes för öfrigt när jag lägger tihopa alla Auctors idéer, at han gärna såg, det Banco-Sedlarne, som likwäl, pag. 26 i de tryckte Handlingarne, nu äro som et gångbart mynt på utrikes orter, icke heller mera funnos, sedan specie myntet genom Coursen gått sin wäg, efter man ändå kanske kunde hjälpa sig fram i det stora, torde hånda på lika sätt, som Handlande i Små Städerna för någre år sedan rätte sina nödlidande Landsmän handen med de så kallade valuter, den tiden slantar icke heller funnos. Men jag fruktar, at det Credit-myntet, som skulle komma i stället för Banco-Sedlarne, kostade för drygt interesse. Riket känner ännu swedan af de sår, som förordsakades af wishe Credit-Sedlar fournerade en wis tid, stälde på 75 dagars sicht, uti et hwar dag i wärde och godhet fallande mynt, men betaltes uti et mot fint Silfwer sig altid lika förhållande wärde.

At närmare utreda den omständigheten, som äfwen rishagat Auctor til Anmärkningarne, rörande Reflexionerne i Samtalet, wid 1763 Ars Banquerouter, finner jag wara onödigt; det är nog, at man förstått Samtalets rätta mening, och at det icke kan bestridas, at Swänska Banco-Sedlar, som äro i Utlänningens händer, i fall de komma tillbaka med förlust för Riket, hafwa kommit til Utlänningen de måste genom Köpmanna hand. Slutsatsen blir här af lika med det som om Coursens fall är i Samtalet

let anfört: At om det förra icke gått förut, hade det senare icke händt.

Widare kallas den *Calculen* som finnes wid swaret på 8:de Frågan öfwer en *Revers* på 1000:de *Riksd.* wid 84 *M:kers Cours* och pant i *Sedlar* med 10500 *dal.* K:mt en wäder*calcul*, *Criticus* anser detta för *insult* inför *Publicum*, för ömkeligit, för barnsl. ga upgifter, m. m. Men jag swarar tilbakars, at antingen måste annmärkaren wara stockblind, eller galen, som icke kan begripa denna sanning, hwilketdera det må wara, så må man wist ömka sig öfwer en sådan människa. Det kan ju icke af någon som äger sundt förnuft bestridas, at 1000 *Riksd.* a 42 *M:k* gör 10500 *dal.* K:mt, och at 1000 *Riksd.* a 84 *M:k* gör 21000 *dal.* När den sount är skyldig 1000 *Riksd.* kan betala dem i *Banco-Sedlar* a 42 *M:k* med 10500, har han då icke 10500 qwar? Om en som wid 84 *M:k* *Cours* fått half pant i en *Banco-Sedel* stor 10500 *dal.* för en *Revers* stor 1000 *Riksd.*, fordrar sine penningar igen wid 84 *M:ker Cours*, så behåller han 10500 *Dalers Se.* delen för halfwa skulden, och får för resten 500 *R:d.* i *Wexel.* Dese 10500 *dal.* gömmer *Utlänningen* til desß *Coursen* blir 42 *M:k.* och köper derföre 1000 *R:d.* Har han då icke wunnit 500 *R:d.* på *Riket?* Läs nu min *Landsman* om *Calculen* pag. 6 i *Samtalet* och jemnför deremot denne uplysning, som eljest warit helt onödig, och akta dig för grofheter hadanefter när du skrifwer fallst. Nog är *Calculen* riktig; för min del önskade jag, at den bara exempel-wis woro anford, utan at så tilgått, men jag beklagar, at sligt werkeligen händt i större *Summor* än någon torde tro.

Derefter formaliserar man sig mycket öfwer 12:te Frågan och Swaret derpå, om at exportera med förlust. Det behöfs ingen Förklaring, huru man skal exportera med egen förlust, illa nog för dem det angår, om så sker. Jag känner äfwen sådane omständigheter, at exportera med Rikets förlust, men här är intet stället at uprepa dem, sådant kan dock i sinom tid bli nyttigt at omtala. Der Criticus icke begriper Frågan och Swaret, så kan det wara helt indifferent. Ut en trångtänkt människa, som desutom icke har kundskap om Köpmans affärer, icke kan reda ut denna knut, är ej underligt. Det är stor skiknad på skuld och skuld, som skal rembourseras med wäxel, eller connoissement på Waror. Betalningens promittude dependerar af skuldens origine. Samtalet nämmer icke skulder i gemen, utan en inom två Postdagar absolut förfallen skuld. Försök Herr Criticus at remboursera den med export, i somnerhet wintermånaderne.

Sedan kommer man til Huswoudsaken i 15:de Frågan, hwad är Wexel-Cours. Här finner jag ingen ting med skäl, af alt hwad Samtalet innehåller i detta ämne wara wederslagt, om icke det skal innebära wedersläggning, at Samtalet kallas omögligt och Auctor oförsynt tadslare, med mera otvett; men dermed är Publiquen icke nögd. Nog af, at mången redlig Handlande sålt annat omdöme om Samtalet, än Auctor til anmärkningarne. För min del tager jag ingen ting deraf åter, men wäl skal jag wid tillfälle, om jag får flera Anmärkingar öka något dertil. Min tanka om Cours är den, at Coursen icke wäxer och faller som träen och örter på marken,

fen, utan manieras genom människor efter behofwen och egna Interessen. Som Cours göres på Beurser och Köpmän dertillades wittas den siund på dagen wär-
 lar slutas, som alt sker efter Cours, och Utrikes
 Handlande måste delen taga och gifwa Bärlar, så
 har jag, (fast kanske orätt) trodt det wara Swenska
 Grosseurer som högt och sålt Courfen. Men om jag
 felat deruti, så her jag Numärkningens Författare
 gifwa Publicqua wid bonden, hwilka, eller ämin-
 stione hwad slags Persouer opererade 1762 års 108
 Mkers Cours och 1767 års 42 Mkts Cours. Detta
 är så mycket mera Patriotiskt, som det ingen ting be-
 tedde, om det allenast wore en sak de Handlande
 emellan och icke influerade på hwarje Närings-gren i
 hela Riket, som likwäl kan ses af et nyligen tryckt
 betänkande från Kongl. Cammar Collegium. Fäder-
 neslandets rätt fordrar en sådan skyldighet, af hwar
 ädelssinnad Medborgare. Mig måste likwäl tillåtas
 göra några contra Numärkingar öfwer Auctors til-
 Numärkingarne definition på Cours. Den kallas
 öfwertrygelse om en närwarande Specie Banco-
 fond och är rätteligen et pris på Banco-Sedelen.
 Läsaren behagar jämföra Auctors yttrande uti för-
 sta Numärkingen, angående representanter och mitt
 svar derå, så får man se, hwar Auctor är hemma.
 Jag måste bekänna, at om något i werlden kan kal-
 las orimmeligt, är wist detta. Hwad skulle wäl
 blifwa af Banco-Sedlars värde, om denna Hypothes
 stodo fast. Tänk om et rökte kom, eller en inbill-
 ning fick äga rum, at Banquens Specie fonds behåll-
 ning woro allenast 200000 Mktsd. och Sedelstocken
 600 Tunnor Guld, så borde på Auctors grund Cour-
 sen wara 400 Mark, och en 6 dal. Sedel ungefär

II dal. R:mt wård. Eller låt oss wända om saken och supponera, at Banquen hade 20,000,000 Specie Riksd. och Sedelstocken i dal. R:mt woro 1800,000 dal. så borde Coursen på samma grund wara 4 Rik, och Riket sedan, genom reducering til dalertal, betala 9 specie Riksd. för en utlånst. Jag kan aldrig föreställa mig, at någon människa gifwes, som billigar et sådant förslag och will derjemte förmoda, at priset hädanefter på Banco-Sedlar icke taxeras efter behag, eller räknas i Wärel ringare, än hwad Rikets Producter i proportion kunna därför köpas, hwilket efter min tanke blir den säkraste måttstock, til des Riket, med et roullerande Specie mynts Capital, kan hinna til den högd, at sjelf controllera Wärel-gifwarens egna Interesse.

Til slut skal *Auctor* äfwen något orda om wisa *Hypotheser*, som *Samtalet* skal innehålla, men utom det, at ord antingen äro ombytte eller meningarne förnörkade, så stannar altsammans i owett mot den supponerade *Författarens Person*, des rätta *Auctor* likwål icke känner.

Hypotheserne skola wara dese:

At en *Köpmans Credit* kan wara farlig för Riket.

At Utlånningen icke mycket förlorar om en *Trassent* skal wara bedragare, och at det woro en däre, som inbillade sig, at en *Köpmans Namn*, gifwer *Credit Utomlands*.

Det

Det ordet farlig står icke i Samtalet wid denne utslåtelse om en Köpmans Credit pag. 20, utan skadelig. Den som kan disputera mig med skäl och bewis, at icke de så kallade transferings och retraserings Räkningar äro skadelige för Sveriges Rike, hwarest saken icke förhåller sig lika som i Hamburg, Amsterdam och flerestådes, der en lit roullance sker fram och tillbaka och kommer äfwen genom så många Canaler in, som ut, den skal jag alltförgerne gifwa rätt. Men som det är en onefelig fast beklagelig sanning och finnes på många ställen i tryckta skrifter redan bewist, så är icke mödan wärdt, at widare disputera derom. Frågan som i den saken återstår, tucks allenast blifwa den, om detta warit en losgifwen sak, eller monne det icke är et brott mot hela Riket? Det äro äfwen mångfaldiga flere sätt, hwar på Riket, hwilket är det sanma, som hwar enda människa, i sin proportion, förlorar genom en Köpmans Ultrikes Credit. En onefelig sanning är det, at om någon utan egit Capital förskrifwer Waror, på sådan Credit, som kostar Interesse, för at först sälja Waror åt Medborgare och sedan med avancan betala Utlånningen Räkta, så skadar han Riket och Medborgare, utom det at Warorne Jurikes nödwändigdt derigenom höjas i priset. Lånar han desutom de första pennningarne at figurera med på sina resor, fast det bara wore fring Oster-sön, när han börjar sin Handel och sedan dertil tager Warorne utur 2:dra och 3:dje handen, m. m. så torde förlusten bli än större för Riket. En Köpman, som handlar med egit Capital, och Waran ur första handen, unnar jag derföre alt för gerna winna den difference han kan få för egen del, genom en således af Creditagaren upjagad wara, om den

ock woro 50 procent, efter winsten blir inom Riket, Medborgare emellan. Rikets Under-balance i Handelen talar man ofta om, men orsakerne och egit bidragande tiger man med. Om jag ock sagt, at någon slags Credit wore farlig för Riket, så woro det äfwen så för samning, som at mången Credit är nyttig för Riket. At bewisa det förra tjänar icke til något godt, nog af at det kan ske. Uti Dommar som angå wisja sällsynta grofwa brottmål, wet en försigtig Dommare, at icke specialicera för sina orsaker skuld, nämligen, at ej gifwa en ouplyst och i Christendom okunnog människa anledning til elaka tankar. Det gifwes speculationer både på godt och ondt i werlden. Det förra bör man underhjelpa, men det sednare bör man låta blifwa. Den andra Hypotesen står ock fast uti sitt rätta afseende. Swar ock en kännare af saken förstår det utan närmare förflaring.

Dea tredje, angående en Köpmans Namn, som ej skal gifwa Credit för Utlänningen, är så til förståendes, at namnet allena gör det icke, hwilket ord allena kommit wid tryckningen, at förbigås, men bordt kunna förstås, af den påföljande meningen, nämligen, utan det måste är i rapport på Rikets Producter &c. Namnet allena gör det wisse ligo icke, Personens egenskaper och godt rykte; försäkran om riktig betalning m. m. bör äfwen följas at. Slift är det, som gjordt at våra stora och hederliga Köpmän, äga Credit hos Utlänningar, til egen och Fäderneslandets förmån; Men de äro icke Winglare, hwarom handlas i samtale. Således talar man, det man icke förstår. Läsaren må nu self dömma, hwilken haftsens

fens commun, antingen Samtalets eller Annätkaingens Författare.

Sluteltigen bör jag och säga Auctor min Character, som han är så angelägen om.

Jag älskar Fädernesland och Medborgare, ingen undantagande; Jag önskar alla, hvar och en i sin näring, måtte wäl; men jag wet, at det är omöjligt, för än Riket får en stadgad Finance. Jag sätter värde på rätta Köpmän, men gör dem icke till mina afgudar. Jag unnar dem gerna winna Millioner med Rikets winst, men jag ömkar mig öfwer de uslingarne, som bortspela Rikets reibehöret för intet, och till slutet helfwa blifwa tiggare. Jag förlåter Winglaren; men hatar wingleriet. Detta är min Character. Har jag haft orätt Idée om Wärel-Cours i Sverige, så är det icke första gången misstag skedd i den saken. Är det osanning, hwad jag anfördt, om Wärelwingleriet, som jag till någon liten del hämtadt af Wärel-Affocierades märkwärdiga Memorial till Rådet den 7 Nov. 1757 pag. 5. 6. 7. 8 och 9. bland de tryckta Handlingarne år 1765, så skal det blifwa min gladaste dag i detta timmeliga, då jag derom öfwertygas. Lyckliga Fädernesland om så är, så lyckligt nog om detta allenast woro en förbigång och icke ännu continuerade!

Stockholms Bo.

SEDERHOLM,

Tryckt i Kongl. Högsta Boktryckeriet, 1769.

